

З 90 своїх років половину присвятила роботі в школі

У Рокитному цю жінку дуже поважають. І не лише за порядність та пунктуальність, а й за те, що із своїх 90 років сорок п'ять Тамара Іванівна Прищепка віддала роботі в школі. Вчителька навіть сама не може точно підрахувати, скільки років вона викладала мову. Трохи точніша «статистика» щодо тих колишніх учнів, чиїм класним керівником була: дев'ять повних випусків (з п'ятого по десятий класи) – майже триста учнів.

Тож третього травня, коли Тамарі Іванівні виповнилося дев'яносто, її привітали від ветеранської організації, представники місцевої влади (**на знімку – ювілярка в центрі**). Чимало колишніх учнів з квітами постукали цього дня в її квартиру. Один із них Микола Хоменко сказав:

– Тамара Іванівна завжди була врівноважена, ніколи не підвищувала голос на дітей, але вони її завжди слухались. Не відмовляла у додаткових консультаціях, якщо ми просили її про це. Могла це зробити на перерві, після уроків. Тож ми отримували хороші та

міцні знання на її уроках, любили спілкуватися з нею і в неурочний час як з класним керівником – з нею було цікаво. Діти відчувають хороших людей. А Тамара Іванівна саме з таких, ми їй бажаємо міцного здоров'я.

Тамару Іванівну Прищепку направили у поліський Рокитнівський район Рівненщини у 1951-ому після закінчення Полтавського педінституту. Вона вчила мові дітей у Старому Селі, Боровому, Рокитному, а потім викладала у райцентрі Рокитне, у школі №1. Багато її учнів теж стали педагогами. Пішли маминою стежкою і її діти Людмила Усанова та Богдан Прищепка. Людмила – кандидат філософських наук, викладає у Полтавському педуніверситеті, де свого часу навчалася її мама, Богдан – кандидат історичних наук, викладає у Рівненському державному гуманітарному університеті.

– Дуже любимо маму, приїжджаємо до неї в гості. Вона цікавиться онуками, яких у неї троє, їх проблемами, життям. Тішиться тим, що дочекалася

Тамара Іванівна Прищепка із сином Богданом.

вже першого правнука Михайлика, який мешкає у Бермінгемі. Звідти у її день народження по Скайпу теж привітали з поважною датою, – розповідає Богдан.

Богдан розповів, що мама завжди у русі. Вона доглядає за вазонами, на маленькій грядочці біля двоповерхівки висаджує квіти, які дуже любить, городину. Має хорошу пам'ять, стежить за подіями у світі та Україні. Завжди гостинно зустрічає дітей, онуків, і, звичайно ж, колишніх учнів, які час від часу навідуються до неї, щоб згадати шкільні роки.

Олександра ЮРКОВА